

τοπούλα της "Άγρου με την Βίγλα", "Ιαγόρι" τὸν Συγδρομητὴν καὶ Παρτουνέβελον — ἡ Διμοσθέασσα τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὴν Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου, Γλυκεῖαν Καρδίαν καὶ Καρδίαν Μασσάν — ὁ Π. Κονδύρης μὲ τὸν Βασιλίαν τὴν Ὀρέων καὶ Λ. Παπαγεωργίου — ὁ Δημητριάδης μὲ τὸν Ιατρὸν τὸν Συγδρομητὴν, Μεγεθιδέριο Μπουνετάκην καὶ Ι. Ιωαννίδην — ὁ θεατέρης μὲ τὸν Νοσταλγὸν "Ελλήνα", "Αγάθην" καὶ Γρυπάρα — ὁ Τσούχτηρ μὲ τὴν Γλυκεῖαν "Ελπίδα", Καρδίαν Μοναστήριον καὶ Στέλλαν "Εμμαρανόν" — τὸν Ἐθιμίον "Άσουα" μὲ τὴν Βασιλίσσαν Ζηνοβίαν καὶ Βασιλίον "Άστρον" — οἱ Πέλωρος μὲ τὸν Ναυτοπόλεμον, Γονδιλίδην Τέλλον καὶ Γλυκεῖαν "Ελπίδα" — ὁ Δεῖπον τῆς Ἰδης μὲ τὸν Ἀρθός τῆς Ἰδης, Κροτικήν Σημαλαν καὶ Κροτικήν Δάραν — ὁ Αγγρογολογιώτας μὲ τὸ Σόρε ω' ἔλα, Σαρδαράπαλον καὶ Μιονακάμιον.

Ἄπο οὐα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάκλασις πρὸς τὸν φίλον της : "Αταβύρεον Ρόδον" (δὲν ἡσύρω ἢν ἡ στατιστικὴ σου εἶναι ἀκριβής, διότι πολλὰ κορίτσια ἔχουν ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) "Εθνικόν" "Τύμον" ([Ε]) διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν σου· εὔγε!] "Αράχγην" (ἡ ὄποια θύρσισην νὰ ξεπαθοῦν) "Αρχιαναράχην Θεοτοκία" τὰς ἄγριας μητρούς της πατέρων (καὶ τοὺς ποιῆσαι, κακεῖνο μὴ φένειν;) "Αττικὴν Νίκατα" ([ΕΕ]) διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν σου.) Στρουμπούλην Χορεύτριαν, Στήριγμα τῆς Μηρός (ἄν τὰ γαρτόσημα εἴνε δεκάλεπτα, να! ὁ κ. Φαίδων σὲ εὐχαριστεῖ διὰ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον σου· ἐπὶ τρεῖς ἀδειούμαδάς ἀνεβάθμησαν οἱ Αθηναϊκοὶ Περίπτοτοι χάριν τῆς «Αλμυνῆς τοῦ Χωρίου») "Ιορ τὸν Ἀγροῦ" ([Ε]) διὰ τὴν ἐπιστολήν, ἡ ὄποια πολὺ μὲ εὐχαρίστησεν) Σαμιακήν Σημαλατ (σὲ ουγκαρίῳ διὰ τὰς ἀρεβανῶν τῆς ἀδελφῆς σου, τοὺς ὅποιους ιου ἀναγγέλλει η Λειμωνατίκη Διακάδα;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς προστασίας σου· ἔστειλα τὸ πετράδια;) "Δόστρο Κάρβουνο" (γράψεις ποιῶν λοιπον, εὔχαριστην, ἀφ' οὐ σοῦ ἀρέσον τὸν νά λαμβάνεις ἀπάντησεις;) Γραβίτην (ὅχι· ἡ πρότασις γίνεται ἀπάτη;) Σ. Δημαράπολον (χαίρω ποὺ ἔγινες καλά;) Σήτην, Όμιχλην τῆς Αγριλίας, Ναυτοπόλεμαν τῆς Αγρού (ήτο λάθος;) Δράστην τῆς Ροδόπης (κατεύθη τὸ περιστεράμα εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Απόδων) Μικρὸν Τυματανήν, Πετασμένον Καρχαρίαν (εὐχαριστῶ) Τέκνον τῆς Δίμητρος (ἔστειλα) Κανκασίαν (ἔστειλα;) Βουρλούσκεταν καὶ. κτλ.

Ἐτις δασικέστοις ἔλαβα μετὰ τὴν 2 Οκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 22 Νοεμβρίου.

Ο γέρις τῶν λύσεων, ἵνα τοῦ δηποτοῦ δέοντο νὰ γράψεις τὰς λύσεις των εἰς διαγνωσμάτων, πωλεῖται ἐν τῷ Γερασίμου μητρού, εἰς φακίλους, ὃν ἔπειτας πειρίζει 30 φύλλα καὶ τιμάται φροντίδα.

568. Λεξίγριθος.

Τρία γράμματ' ἂν ἐνώσῃς
Μ' ὀξυράτηριν γνωστόν,
Μὲ τὰ τέσσαρα θά κάμης
Ἐνα φαγήτον . . . παστόν.

Εστάλη υπὸ τοῦ Μπάρ-Μπούρι

569. Συλλαβόθριθος.

Ἐπίρρημα τὸ πρώτον μου, ὃς καὶ τὸ δευτέρον μου Ουηρικόν, "εὖν" Ολυμπον θὰ ιδῆς τὸ σύνολον μου.

Εστάλη υπὸ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου

570. Στοιχειόθριθος.

Ἐπὶ τῆς θελάσσης κείμαι·
Ἄνθος ὅλος μὲ καλούν,
Πλὴν ἔχω ἄνθος δὲν εἴμαι·
Κι· ἄνθος θὲ νὰ γίνω πάλι·

— Ἀλλὰ τώρα ἀληθινή· —

"Αν μάλλάξης εὐ κεφάλη.

Εστάλη υπὸ τοῦ Δυσοχάρου [Ε]

571. Αἰνίγμα.

"Οταν μ' ἄνθη εἴμαι πλεγμένος σὲ μυρκίω,
Οταν τρία μ' ἀφριέστρης, σὲ φωτίω.

Εστάλη υπὸ τῆς Καρδίας υπὸ Πέτρου

572. Κεκουμένον Κυβόλεξον.

1.—"Γρίς ὁ παρ' ἀξίαν ἔπικινος λογίζεται.
2.—"Ἐν τῷ Ἀδρὶ νῦν οὐκ ἔστι μετάνοια.

τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ ταχυδρομείου! σοῦ ἐστείλα ἐκ νέου τὰ φύλλα, μαζὶ μὲ τὸ αὐτό τοῦ Πατρίδος καὶ ἀνάμενω τὰς ἐντυπώσεις σου) Βίγλας (μὰ αἰώνιος τόσον ὀλίγα καὶ ἐν βίᾳ, μὲν γράφεις, μὲν τὸν οὐρανό της ἀποτίθηκα ποὺ την διέκοψε τόσον γρήγορα καμνούμεν δὲ, τι εἰμιπορύμεν διὰ νὰ γίνη το περιδικόν μας τελείστερον· ἀλλὰ δυστύχως εἰς τὴν μικρὰν Ἐλλάδαν μέστον εἶναι διῆτα μηδὲν τοῦτον ἀπελθεῖν, τὰς ἄγριας μουσικής μου εύχαριστας μου εύχαριστος.) Ιόντες Νῆσον (εἴμαι κατευχαριστημένη ἀπὸ τὰς ἐνεργειας σου· εὔγε!] "Αράχγην" (ἡ ὄποια θύρσισην νὰ ξεπαθοῦν) Αρχιαναράχην Θεοτοκία τοῦ Βρετανικοῦ Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀς γίνεται δὲ, τι θέλει;) Βρετανικὸν Λεόντα, Πικραμένην Καρδούλατ, Τρικυμιώδη Λευκάταν (διὰ τὰς ἀρενικὰ φευδώνυμα, καὶ τάναπανταν ἀμὲ τὰ οὐδέτερα;) Κηματίζουσαν Θάλασσαν (τίποτε ήτο λάθος;) Ταῦρην (άσε κάμωμεν δὲ τι πρέπει, — δικαῖος ἔχαρες ἡδη σύν, — καὶ ἀ

τοις χρησιμεύση ως διαβατήριον ἀπέναντι τῶν ισπανικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ἥθελον τυχὸν συναντήσῃ, καὶ ἐκτὸς τούτου, ἀπέσπασε δόδον ἐκ τῶν γκουεριλλέρων, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τους συνοδεύσουν μέχρι τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ τους προασπίσουν ἐν περιπτώσει προσδόλης.

Οἱ πότης καὶ ὁ ἐπίτροπος ἀνταπεκρίθησαν δοσον ἡμποροῦσαν εἰς τὰς κάπως τραχείας φιλοφρονήσεις τοῦ δὸν Ἀλόνσου, ἔκνταξαν τοὺς ὀδηγοὺς τῶν μὲ ὕφος μαρτυροῦν φόβον καὶ δυσπιστίαν μᾶλλον, καὶ ἐπιτέλους ἀπεφάσισαν νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὸ πεπρωμένον.

Καὶ ἀπῆλθον.

—Νά σου εἴπω τὴν ἀλήθεια, εἴπε καθ' ὅδον ὁ Ἐπίτροπος, θὰ ἐπροκύψῃ νὰ ἡμεῖς ἀκόμη εἰς τὸ Κάδι.

—Τί εἶνε αὐτό; Ι ἀπήντησεν ὁ Ἰππότης. Δὲν δοξάζεις τὸν Θεόν που πηγανομεν νὰ συναντήσωμεν τοὺς ἀδελφούς μας;

Καὶ ἐπετάχυνε τὸ βῆμα, προσποιούμενος ἀταραξίαν καὶ γενναιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

ΟΠΟΥ Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΝΟΑΡΜΩΝ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥΣ ΑΠΟΚΤΑ ΟΔΗΓΟΝ ΑΦΟΕΙΔΗΜΕΝΟΝ

Αφίσαμεν τὸν Ρογῆρον καὶ τοὺς συντρόφους του εἰς τὸν δρόμον, διὰ τοῦ δοποὶου προσεπάθουν νὰ φάσουν μέχρι τοῦ γαλλικοῦ ἀποστάσματος.

Ἐβδόδικον ταχύτατα, φοβούμενοι μήπως οἱ ἐπικήσαντες γκουεριλλέροι ἥθελον ζητήσην ἐνίσχυσιν διὰ νὰ τους καταδίωξουν.

Ἐγ τούτοις οὐδὲν ἐπεισόδιον συνέθη, καὶ οἱ δύο χωροφύλακες, οἱ ἀποτελούντες τὴν ὄπισθοφύλακήν, τίποτε ὑποπτον δὲν παρετήρησαν.

Ο Παπαφίγκος, προπορευόμενος ως ἀνιχνευτὴς καὶ ἔξετάκων προσεκτικώτατα τὸν δρόμον, ἐδιπλασίασε τὴν προσοχὴν του μᾶλις ἐπῆλθεν ἡ νύξ, ἡ ὁποία ἡμποροῦσε νὰ χρύπτη πολλοὺς κινδύνους.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Λουδοβίκου Νοαρμών, ἀπεφασίσθη νὰ σταματήσουν ἀμά καὶ ἥθελον εὔρη μέρος κατάλληλον, διὰ νὰ διέλθουν τὴν νύκτα καὶ νὰ φάγουν τίποτε καλλίτερον καὶ δυναμωτικότερον ἀπὸ τὰ διάγαρωδια καὶ τὰ πορτοκάλια, τὰ δοποὶα εἴχον δρέψη καθ' ὅδον.

Τώρα ὁ Παπαφίγκος ἀντικατέστησε τὸν Πεζοναύτην εἰς τὴν ἡμποροσθοφύλακήν.

Ἐξαφνα τὸν εἶδαν νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ βῆμα ταχὺ ἀλλὰ καὶ μὲ παντοειδῆς προφυλάξεις.

—Περίφημα! εἴπε πλησιάσας τὸ μικρὸν ἄγημα ἐκεῖ-πέρα, σὲ μιὰ ποζόδα, εἴνε καμιαὶ δεκαριά ιστανοὶ δραγόνοι, καὶ ἔχουν τάλογά τους δεμένα ἀπέξω ἐτο δρόμο!

— Βέδαια θὰ ἔχουν βάλη κανένα νά τα φυλάγῃ! διέκοψεν ὁ μαρκήσιος.

— Ναί, ἀλλὰ δὲν πειράζει, ἐγὼ προτείνω νὰ πάρουμε τὰ ἄλογα ἔχω μιὰ ιδέα: μοῦ φανεται πῶς θὰ μας χρησιμεύσουν πολὺ. . . τί λέτε;

— “Ε, καλὰ είσαι! εἴπε φαιδρῶς ὁ Παπαφίγκος.

— Μὰ πῶς νὰ τα πάρουμε χωρὶς νὰ μας καταλάβουν; ἥρωτησεν ἔνας χωροφύλαξ.

— Νὰ πῶς, ἀπεκρίθη ὁ Παπαφίγκος αὐτὸ τὸ εἶδα, ἐτὴν Αἴγυπτο, διὰν ἡμουν μὲ τὸν Αὐτοκράτορα. Ἐκεῖ-πέρα, που λέτε, οἱ Ἀραπάδες μᾶς ἔχερταν τάλογά μας μ' ἔναν τρόπο πολύ-πολύ εύκολο.

— Αρμένισε | εἶπεν ὁ Παπαφίγκος

— Ξεύρετε τί ἔκχυναν; ἔξηκολούθη σεν ὁ Παπαφίγκος. Ἐμεταμορφώνοντο σὲ θάμνους! . . εἰνε μιὰ στολή, ξεύρετε, ποὺ δὲν γεννᾷ καμιαὶ ὑποφύκη. Ἐτσι μᾶς ἐπλησίαν, χωρὶς νά τους πέρνουμε εἴδησι.

— Κύριε, τῷ εἶπε, διὰ νά μου ἀπευθύνετε τιαύτας ἔρωτήσεις, πρέπει νὰ μ' ἐκλαμβάνετε ως ἄνανδρον καὶ ως πρόδητην. Η διαγωγή σας εἰνε ἀναξία εὐπατρίδου!

— Πολὺ καλά, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος Νοαρμών, ἀς κάμουμε κ' ἔμεις σὰν τοὺς Ἀραπάδες.

Οἱ ἐπτὰ ἄνδρες ἥρχισαν ἀμέσως νὰ προειδούν τὰ τῆς μετεμφίσεως καὶ νὰ κόπτουν τὰ ἀναγκαιοῦτα φυτά. Το μέρος ἄλλως τε ἡτο καταλλήλοτάτον πρὸς ἔκτελεσιν τοιούτου σχεδίου. Οἱ ἐπτοὶ μὲ τὸν φύλακά των εὐρίσκοντο ἐντὸς φυσικοῦ περιβόλου, ἀποτελουμένου ἀπὸ πυκνοτάτους θάμνους, ἡ δὲ οἰκία, ὅπου εἶχον καταλύσηρι οἱ δραγόνοι, ἀπειχεν ὀλίγα μέτρα ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἀπὸ τὴν νύκταν τὴν τὴν ἔχωρικε τάφρος ἀρχετὸν πλατεῖα ἀλλ' διάγονον βρέθη.

— Η νῦξ ἡτο πολὺ σκοτεινή· ἡ σελήνη ἐκρύπτετο ὅπισθεν πυκνῶν νεφῶν, τὰ δοποὶα ἐφαίνοντο προμηνύοντα καταιγίδα, καὶ ὁ σκοπὸς δὲν θὰ ἡμποροῦσε βέδαια νὰ διακρίνῃ τὰ ἀντικείμενα οὐτε εἰς ἀπόστασιν δέκα βημάτων.

Οἱ ἐπτὰ ἄνδρες ἐκρύψθησαν ὀκίσω ἀπὸ τοὺς κλέδους καὶ τὰ φυλλώματα που ἔκφαν, καὶ ἥρχισαν νὰ ἔρπουν σιγά-σιγά καὶ μὲ προσοχήν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ σκοποῦ. Ο Παπαφίγκος εἶχεν ἐπιφορτισθῆ ἡ νύξ ἐπέση τοῦ καταρίνον μέσα εἰς τὸ βαθὺ ἐκεῖνο σκότος, ὁ δραγόνος διεσκέδασε τὴν πλῆξιν του κατηγίδων, μεθ' ὅλην τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ ἀρχηγοῦ του, εἴνε τεράστιον σιγάρον, ἡ φωτεινή ἄκρα τοῦ δοποὶου ὥδηγει ως φάρος τοὺς πλησίοντας. . . θάμνους.

— Ολίγον κατ' ὀλίγον οἱ κινδύνευσον θάμνοι ἀπέλησαν... Μεγάλη ἡσυχία ἔδειλευεν εἰς τὴν πολύδεκαν. Εύτυχως διὰ τοὺς Γάλλους, οἱ δοποὶοι θὰ ἐδυσκολεύοντο ἄλλως νά τους διακρίνουν μέσα εἰς τὸ βαθὺ ἐκεῖνο σκότος, ὁ δραγόνος διεσκέδασε τὴν πλῆξιν του κατηγίδων, μεθ' ὅλην τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ ἀρχηγοῦ του, εἴνε τεράστιον σιγάρον, ἡ φωτεινή ἄκρα τοῦ δοποὶου ὥδηγει ως φάρος τοὺς πλησίοντας. . . θάμνους.

— Ο Παπαφίγκος ἐσηκώθη ἔξαφνα καὶ ἤρκασεν ἐπὸ τὸν λαζίδον τὸν ἀμέριμνον καπνιστήν, ὁ ὅποιος δὲν ἐπρόθεσε νὰ πῆστε καὶ ίχ.

— Εἰς μίαν στιγμήν, ἐδέθη σφιγκτὰ καὶ ἐφιμώθη. Χωρὶς νὰ γάσουν καιρόν, οἱ δοποὶοι μας εἰσέβαλον εἰς τὴν πολύδεκαν καὶ ἐπέστασαν κατὰ τὸν δραγόνον.

— “Ε, καλὰ είσαι! εἴπε φαιδρῶς ὁ Παπαφίγκος.

— Μὰ πῶς νὰ τα πάρουμε χωρὶς νὰ μας καταλάβουν; ἥρωτησεν ἔνας χωροφύλαξ.

— Νὰ πῶς, ἀπεκρίθη ὁ Παπαφίγκος αὐτὸ τὸ εἶδα, ἐτὴν Αἴγυπτο, διὰν ἡμουν μὲ τὸν Αὐτοκράτορα. Ἐκεῖ-πέρα, που λέτε, οἱ Ἀραπάδες μᾶς ἔχερταν τάλογά μας μ' ἔναν τρόπο πολύ-

πολύ εύκολο.

— Αρμένισε | εἶπεν ὁ Παπαφίγκος

— Ξεύρετε τί ἔκχυναν; ἔξηκολούθη σεν ὁ Παπαφίγκος.

— Κύριε, τῷ εἶπε, διὰ νά μου ἀπευθύνετε τιαύτας ἔρωτήσεις, πρέπει νὰ μ' ἐκλαμβάνετε ως ἄνανδρον καὶ ως πρόδητην.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δραγόνον, τὸν καταλαβατίνων.

— Ο Νοαρμών ἐμειδίσας περιφρονητικῶς, χωρὶς νά πάντας στην πολύδεκαν τὸν δ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

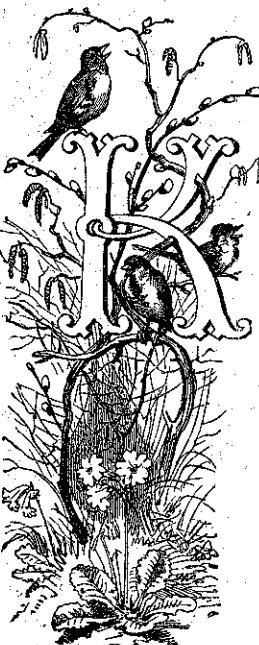
Παιδία που ξέρουν γράμματα
Πώς είνε εύτυχισμένα !
Διαβάζουν τόσα πράμματα
Είς τὸ χαρτὶ γραμμένα.

Κι' δες φορές μαθαίνουνε
Μία προσευχή νά' ποῦνε,
Μ' Αγγέλους συντυχίουνε
Μὲ τὸν Θεό μιλοῦνε !

+ Γ'. M. ΒΙΖΥΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΑΘΕΑΥΤΟ
δενένε ούδες,
ἀλλὰ λεω-
φόρος . καὶ
ἐπειδὴ εἶνε
φυτευμένη ὁ-
λῷ μὲ λεύ-
κας, ὁ Ἀνα-
νίας εὐχαρί-
στως θά την
ών μαζεε
λευκοφό-
ρον. Τὸ ἀ-
ληθινὸν δο-
ματη της, —
ἀν δὲν ἀπα-
τῶμαι, διότι
δέν το εἴδα
πούθεν ενά
γράμμενον,
εἶνε « ούδες
Ἀλεξάν-
δρας. » Ἀλλ'
ἐπειδὴ εἶνε

ούδες νέα, εὔρεια, ωραία, καὶ φαίνεται νά
ἔχῃ μέλλον ἐπίσης ωραῖον καὶ εύρι,
νομίως διειπορεῖ κανεὶς νά την δο-
μάσῃ καὶ οὐδὲν τοῦ Μέλλοντος.

Ἐνόνει τὴν ούδεν Κηφισίας μὲ τὴν
ούδεν Πατησίων. Θέλει κανεὶς μισήν ω-
ραν περίπου διὰ νά την διέλθῃ πεζῇ ἀπὸ
ἄκρου εἰς ἄκρον. Εἶνε ρυμοτομημένη
εὐθύτατα· ἔχει μίαν καμπυλότητα, ἡ
ὅποια τῆς προσθέτει θέλητρον, διότι
τὴν ἀποκαλύπτει δλίγον κατ' δλίγον ἐφ'
δόσον προχωρεῖς· εἶνε ἐπεστρωμένη μὲ
μεγάλην ἐπιμέλειαν, καὶ τὰ δύο εύρυ-
χωρα πεζοδρόμια τῆς στολίζονται ἔκα-
στον μὲ διπλῆν δενδροστοιχίαν νεαρῶν
λευκῶν. Οὐκοδομήματα δὲν ἔχει ἀκόμη.
Ἡ βίλλα τοῦ κ. Θάνων είς τὴν ἀρχήν
της, το Ἐφησετον Ἀδέρωφ εἰς τὸ μέ-
σον τῆς, καὶ πέντεξ ἀκόμη σπιτάκια,
ἐπαρμένα ἐδῶ καὶ ἔκει ἀτάκτως. Τίποτε
ἄλλο. Ὁ διέλθων τῆς διὰ τοῦτο εἶνε
ἀνοικτός, εύρυτατος. Λόφοι καὶ λοφί-
σκοι τῆς περιστοιχίουν δεξιὰ καὶ ἀρ-

τερεφ, ἄλλοι πλησιέστεροι, ἄλλοι ἀπώ-
τεροι. Ἀπόφεις μακρυσμένων συνοικι-
σμῶν διανοίγονται συχνά. « Ενας χειμαρ-
ρος ρέει — ὅταν ἔχῃ νερόν, — παρὰ τὸ
πλευρόν της. Τὰ βουνά εἰς τὸ βάθος
κυανίζουν, διαγράφοντα τὰς χαριτωμένας
των καρπύλας, καὶ ἀπὸ μερικὰ σημεῖα
διακρίνεται ἡ ἀρχυρᾶ τανία τῆς θαλάσ-
σης. Ἡ ούδες διευθύνεται ἐξ ἀνατολῶν
πρὸς δυσμάς. Οἱ περιπατηταὶ τῆς δεί-
λης ἔχουν ἐνώπιον τῶν τὸ πανόραμα
τῆς δύσεως, μὲ τὸν ἀμύθητον πλόδον
τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς πορφύρας. Ἀλλ'
οἱ περιπατηταὶ εἰνε δλίγοι, πολὺ δλί-
γοι. Ἡ ούδες εἶνε ἀκόμη ἔρημος, ἐντε-
λέως ἔξοχην. Οἱ κρότος τῶν ἀμαζῶν
καὶ τῶν κάρρων σπανίων διακόπτει τὴν
μεγαλοπετῆ τῆς σιγήν· καὶ μόνον εἰς
τὴν ἀρχήν της, ὅταν ἔχῃ κανεὶς δπι-
σθέν τοῦ τὸν θύρυσθον τῆς ούδου Κηφι-
σίας, ή μόνον εἰς τὸ τέλος της, ὅταν
ἀποκαλύπτῃ τὴν κένησιν τῆς ούδου Πα-
τησίων, θά ἐνθυμηθῇ διειπορεῖται ἀ-
κόμη εἰς τὴν πόλιν. . .

« Ο, τι ωραῖον αἱ διπλαῖς αὐταὶ δενδρο-
στοιχίαι τῶν πεζοδρομίων. Αἱ νεαραὶ
λεῦκαι μὲ τοὺς εὐθυτάτους κορμούς, τοὺς
λείους καὶ λευκάζοντας, καὶ μὲ τὰ ἀρ-
γυρᾶ φυλλώματα, τὰ φιδιούριζοντα ἐλα-
φρῶς ὑπὸ τὸ φύσημα τῆς αὔρας, ἀν
στεροῦνται ἀκόμη μεγαλεῖου, ἔχουν ὅ-
μιας δῆλην τὴν χάριν καὶ τὴν ποίησιν τῆς
ἡλικίας τῶν. Εἶνε ἀκόμη παιδία, η τὸ
πολὺ ἔφηδοι. Ἀλλὰ τὰ παιδία, — καὶ
μάλιστα τὰ παιδία τῶν λευκῶν, — μεγα-
λόνουν ταχύτατα. Κοι φαντάζεται κανεὶς
πόσον ωραῖον θά εἶνε ἡ ούδες μετ' δλίγα-
στη, ὅταν θὰ μεγαλώσουν αἱ λεῦκαι της,
καὶ θὰ ἐκτείνουν εἰς ὕψος καὶ εἰς πάγος
τοὺς εὐθεῖς κορμούς, καὶ θὰ συμπλέξουν
εἰς πυκνοὺς θόλους τὰ φυλλώματα, καὶ
θάνατοπύξουν δῆλον τὸ μεγαλεῖον τῶν ὑψι-
κορφῶν δένδρων, καὶ θὰ μεταβληθοῦν
εἰς γιγαντιαῖς αἰολικὰ κινύρας, καὶ
θὰ πληρώσουν δῆλην τὴν περιοχὴν μὲ
τὴν πολυθύρον καὶ ἀκατάπαυστον ἀρ-
μονίαν τῶν ἀργυρῶν τῶν φύλλων! Ἡ
Ὥψις τῆς ούδου τότε θάλλαξῃ, ἀλλ' ὅχι
διὰ τοῦτο μόνον. Κοι ἄλλοι στολισμὲν
θὰ προστεθοῦν. Τ' ἀνώμαλα γήπεδα,
θεξιὶ καὶ ἀριστερφ, θὰ ισοπεδωθοῦν καὶ
κτίρια κομφὰ θάνατοφουν. Σειρὰ κιγ-
λιδωμάτων θὰ προσάλλῃ ἔκατέρωθεν,
καθ' δλον τὸ μῆκος, διὰ μέσου τῶν
ὅποιων θὰ βλέπῃς κήπους πλήρεις ἀν-
θέων, καὶ εἰς τὸ βάθος τῶν κήπων τὰς
ωραίας γραμμὰς τῶν ἐπαύλων. Ἡ γυ-
μνότης καὶ ἡ ἔρημια θὰ λείψῃ ἀπὸ ἄ-
κρου εἰς ἄκρον καὶ ἡ ούδες τῆς ἔξοχῆς
θὰ γίνῃ ούδες τῆς πόλεως. Τότε η κίνη-
σις θάκμασῃ, θὰ δημιουργηθοῦν καὶ ἐδῶ
κέντρα, αἱ σιδηραὶ γραμμαὶ τοῦ ἴπποσι-
δηροδρόμου θὰ διασχίσουν ἐν τῷ μέσῳ
ούδερο διειπορεῖται τὸ περιστροφικόν τοῦ
μαύρο σου δέρμα!

« Η Τόκα ἔχαμηλωσε τὴν κεφαλήν·
ἔφαντο λυπημένη, ἀλλ' ὅχι μετανοοῦσσα.

τῆς τὸ σφρῆγος, καὶ ἡ νέα ὁδός, περι-
καλλεστάτη πλέον καὶ ἀνθηροτάτη, θὰ
γίνῃ εἰς τῶν προσφίλεστρων καὶ πολυ-
ανθρωποτέρων ἀθηναϊκῶν περιπάτων.

— « Ιως θά παραμεληθοῦν καὶ θὰ κα-
ταργηθοῦν ἄλλοι ἐξ αἰτίας της. Ἀλλ'

αὐτή εἶνε ἡ τύχη τῶν ὁδῶν καὶ τῶν
τείνουσα τὰς χειραρχίας συνηγορώντων
πρὸς τὸν θεό της. Τότε οἱ ούδες τῆς
καταργοῦνται ἀπό την διασκεδάση· πότε
ἔτραγουδοῦσε καὶ πάτησε τὴν καρδιάν
της. Ἡ ούδες διευθύνεται ἐξ ἀνατολῶν
πρὸς δυσμάς. Οἱ περιπατηταὶ τῆς δεί-
λης ἔχουν ἐνώπιον τῶν τὸ πανόραμα
τῆς δύσεως, μὲ τὸν ἀμύθητον πλόδον
τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς πορφύρας. Ἀλλ'

οἱ περιπατηταὶ εἰνε δλίγοι, πολὺ δλί-
γοι. Ἡ ούδες εἶνε ἀκόμη ἔρημος, ἐντε-
λέως ἔξοχην. Οἱ κρότος τῶν ἀμαζῶν
καὶ τῶν κάρρων σπανίων διακόπτει τὴν
μεγαλοπετῆ τῆς σιγήν· εἰς τὰ γόνατα καὶ
τείνουσα τὰς χειραρχίας συνηγορώντων
πρὸς τὸν θεό της. Τότε οἱ ούδες τῆς
καταργοῦνται ἀπό την διασκεδάση· πότε
ἔτραγουδοῦσε καὶ πάτησε τὴν καρδιάν
της. Ἡ ούδες διευθύνεται ἐξ ἀνατολῶν
πρὸς δυσμάς. Οἱ περιπατηταὶ τῆς δεί-
λης ἔχουν ἐνώπιον τῶν τὸ πανόραμα
τῆς δύσεως, μὲ τὸν ἀμύθητον πλόδον
τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς πορφύρας. Ἀλλ'

οἱ περιπατηταὶ εἰνε δλίγοι, πολὺ δλί-
γοι. Ἡ ούδες εἶνε ἀκόμη ἔρημος, ἐντε-
λέως ἔξοχην. Οἱ κρότος τῶν ἀμαζῶν
καὶ τῶν κάρρων σπανίων διακόπτει τὴν
μεγαλοπετῆ τῆς σιγήν· εἰς τὰ γόνατα καὶ
τείνουσα τὰς χειραρχίας συνηγορώντων
πρὸς τὸν θεό της. Τότε οἱ ούδες τῆς
καταργοῦνται ἀπό την διασκεδάση· πότε
ἔτραγουδοῦσε καὶ πάτησε τὴν καρδιάν
της. Ἡ ούδες διευθύνεται ἐξ ἀνατολῶν
πρὸς δυσμάς. Οἱ περιπατηταὶ τῆς δεί-
λης ἔχουν ἐνώπιον τῶν τὸ πανόραμα
τῆς δύσεως, μὲ τὸν ἀμύθητον πλόδον
τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς πορφύρας. Ἀλλ'

οἱ περιπατηταὶ εἰνε δλίγοι, πολὺ δλί-
γοι. Ἡ ούδες εἶνε ἀκόμη ἔρημος, ἐντε-
λέως ἔξοχην. Οἱ κρότος τῶν ἀμαζῶν
καὶ τῶν κάρρων σπανίων διακόπτει τὴν
μεγαλοπετῆ τῆς σιγήν· εἰς τὰ γόνατα καὶ
τείνουσα τὰς χειραρχίας συνηγορώντων
πρὸς τὸν θεό της. Τότε οἱ ούδες τῆς
καταργοῦνται ἀπό την διασκεδάση· πότε
ἔτραγουδοῦσε καὶ πάτησε τὴν καρδιάν
της. Ἡ ούδες διευθύνεται ἐξ ἀνατολῶν
πρὸς δυσμάς. Οἱ περιπατηταὶ τῆς δεί-
λης ἔχουν ἐνώπιον τῶν τὸ πανόραμα
τῆς δύσεως, μὲ τὸν ἀμύθητον πλόδον
τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς πορφύρας. Ἀλλ'

οἱ περιπατηταὶ εἰνε δλίγοι, πολὺ δλί-
γοι. Ἡ ούδες εἶνε ἀκόμη ἔρημος, ἐντε-
λέως ἔξοχην. Οἱ κρότος τῶν ἀμαζῶν
καὶ τῶν κάρρων σπανίων διακόπτει τὴν
μεγαλοπετῆ τῆς σιγήν· εἰς τὰ γόνατα καὶ
τείνουσα τὰς χειραρχίας συνηγορώντων
πρὸς τὸν θεό της. Τότε οἱ ούδες τῆς
καταργοῦνται ἀπό την διασκεδάση· πότε
ἔτραγουδοῦσε καὶ πάτησε τὴν καρδιάν
της. Ἡ ούδες διευθύνεται ἐξ ἀνατολῶν
πρὸς δυσμάς. Οἱ περιπατηταὶ τῆς δεί-
λης ἔχουν ἐνώπιον τῶν τὸ πανόραμα
τῆς δύσεως, μὲ τὸν ἀμύθητον πλόδον
τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς πορφύρας. Ἀλλ'

οἱ περιπατηταὶ εἰνε δλίγοι, πολὺ δλί-
γοι. Ἡ ούδες εἶνε ἀκόμη ἔρημος, ἐντε-
λέως ἔξοχην. Οἱ κρότος τῶν ἀμαζῶν
καὶ τῶν κάρρων σπανίων διακόπτει τὴν
μεγαλοπετῆ τῆς σιγήν· εἰς τὰ γόνατα καὶ
τείνουσα τὰς χειραρχίας συνηγορώντων
πρὸς τὸν θεό της. Τότε οἱ ούδες τῆς
καταργοῦνται ἀπό την διασκεδάση· πότε
ἔτραγουδοῦσε καὶ πάτησε τὴν καρδιάν
της. Ἡ ούδες διευθύνεται ἐξ ἀνατολῶν
πρὸς δυσμάς. Οἱ περιπατηταὶ τῆς δεί-
λης ἔχουν ἐνώπιον τῶν τὸ πανόραμα
τῆς δύσεως, μὲ τὸν ἀμύθητον πλόδον
τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς πορφύρας. Ἀλλ'

οἱ περιπατηταὶ εἰνε δλίγοι, πολὺ δλί-
γοι. Ἡ ούδες εἶνε ἀκόμη ἔρημος, ἐντε-
λέως ἔξοχην. Οἱ κρότος τῶν ἀμαζῶν
καὶ τῶν κάρρων σπανίων διακόπτει τὴν
μεγαλοπετῆ τῆς σιγήν· εἰς τὰ γόνατα καὶ
τείνουσα τὰς χειραρχίας συνηγορώντων
πρὸς τὸν θεό της. Τότε οἱ ούδες τῆς

μέ τὸν Ἀγγυροδικίστατον, ἀντὶ Κολοκίθας Πάτεραν καὶ Λουδούδη τοῦ Βουνοῦ—ό θεατήρης μὲ τὸν Παρτούνεβελον, Ιστεφερές· Αστερι καὶ Ἐλληνικὴ Ναυαρχίδα—ή Κυρατίσσουν Θάλασσα μὲ τὸν Εὐφορίωνα, Παραστὴν καὶ Πεπτὸν τῆς Ἔρημου—ή Βασιλίς τῆς Ἔρημον μὲ τὴν Ἀργεικὴν Δάραν καὶ Ζηλεμένην Βοσκοπούλαν—ή Κάρρεν Σύλλα μὲ τὸν Ιπποτὸν τῷ Αθηνῶν, Μπουγιανούσιονέτο Μναλ καὶ Αμφιδένη—ή Αγριάδα μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—ή Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ἀνδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—ή Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—ή Αράχυν μὲ τὸν Μυλιόντη, Δερουχέτην καὶ Ἀρλεκίνον—ή Καλλιόρρη Σταύρον μὲ τὸν Ροβέρτον Γούσκαρδον, Χαροπολέμουν καὶ Συριανὸν Ἰππότην—ό Λεοπάρδαλις μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Καρδιὰν, Ἐλληνούλαν καὶ Μακρολέπεναν—ό Νικόλαος Νατρόν μὲ τὸν Λεοπάρδαλιν—ό Παρηγόρος Αγγελος μὲ τὴν Μούσαν τῆς Αστραγούλας καὶ Χειμωνιάτικην Διακάδαν—ό Αδικημένος μὲ τὸν Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Ασημένιον Κύμα—ό Α. Α. Μελετοπούλος μὲ τὸν Μαθρὸν τῆς Βερεζίας, Ἰππότην Μαρτζούραν καὶ Μολυβέτιον Στρατώπετην—ό Λόρης τῆς Ἐρμονόλεως μὲ τὸν Ήλένη τῆς Νυκτὸς, Ἱαρόν τῷ Συνδρομητῷ καὶ Γλυκετᾶν Ἐλπίδα—Στέλενος δὲ Κεραυνὸς μὲ τὸν Πηδρικούλαν—τὸ Αγιστοχόρον Ηγεμένη μὲ τὸ Τί με μέλει, Μπάμπομ καὶ Ιρυσσορράν Πακτωλόν—Ο Βενιακός Τύρος μὲ τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς δὲ Τίλας τῆς Νυκτὸς μὲ τὸ Γλυκόν Φιλάκι, Ἐλληνίδα τοῦ Βορρᾶ καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα.

Απὸ ξα γλυκὸ φιλάκι στέλλει η Διάλεισις πρὸς τοὺς φίους τῆς : θεραπαινίδα τῷ Μονούδῃ ([ΕΕ]) διὰ τὸ ποτῆμα καὶ τὰς δύο τελευταῖς ἐπιστολάς) διχρωμον Φούκιαν ([Ε] δὲ τοῦ πατοῦ σου μαρτύρεμεν γένην πρεβον, εὐτε!) Μελαγχρονὶν Ἐλπίδην (σὲ συλλούμαται θερμῶς διὰ τὸν θάνατον τοῦ πρόστριπτον θελούσου) Παραστὴν (ἀνυπορον νὰ μάθω διὰ γένες καλά) Σταύρον Θ. Ιωσηφίδην (εἰδες εἰς τὴν προηγουμένην ἀληθηγραφίαν περὶ τοῦ Βρανοῦ, διατι σοῦ ἐπιστρέψατο τὸ Γραμμάτιον τοῦ Δάρου) Αρναΐδην (ἀντικατηστατικής) Ροδόπης, Πυθαροφατ τῷ Σάμιον (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνέργειας) Τίρυνθα, Αστέρα τοῦ Βέργα ([Ε] διὰ τὰς γλαυρίας ἐκ τοῦ ὑπὲρ Πατρίδος ἐντυπώσις σου) Ιωάννη Γ. Μπόι μπούλον (δὲν εἴχα καμίαν ἀμύριδαν διτὶ ίδεα τοῦ Ἐράνου διὰ ἐνθουσιασμὸν δοι μόνον αἴ; ἀλλὰ καὶ διὰ σου τὰς ἀδέλφια) Γλαύκον (δὲ Ερανὸς δὲ διαφένει πολὺ καιρὸν· ἀλλ' η Ἀγγελία τοῦ εἰς Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης οὐδὲν μετ' ὅλιγον καὶ θὲ εἶνε δεκτὸν συνδρομῆται μόνον μέχρι τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Δεκεμβρίου, διτὶ δὲ εἶνε δικούμον τὸν βιβλίον, βέλεπες, τὸ δὲ διάνοδοις εἰς ὅλλα) Κύμηρ τῆς Βερείκης (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ ευγενῆ σου πατριωτικὰ αἰσθήματα· τὸ ἀποτελέσματα τοῦ Διηγήματος δὲ δημοσιεύσουν ἐντὸς τοῦ έπαντος, εὐθὺς μετὰ τὴν Ἐνάτην Κυριακήν) Ἐλληνίδα τοῦ Βορρᾶ (σοῦ ἀπαντῶ ναι, εἰς δοσα μὲ ἐρωτέος· δὲ Χαλασμὸς Κόσμου δὲξε νὰ μου γράψῃ πολὺν καιρὸν· ὅλλα ἔμαθα διτὶ ητο αἰσθητής) Ρεθματίς Προποντίδης (πραγματικὸς· δὲ πολέμος τὸν διποτὸν περιγράφει τὸ ὑπὲρ Πατρίδος· ἔχει μεγάλας ἀναλογίας μὲ τὸν ίδιον μας, «καὶ εἰς πολλὰ μέρη νομίζει κανεῖς διτὶ βλέπει τὰ ἐπειδήδη τὰ γινόμενα») Σαρδανάπαλον (ὴ περὶ δὲς μὲ ἐρωτέος εἰνε συνδρομήτρια) δελφίνοι τοῦ Εὐζένεον ἐπεθυμούσα νὰ μου ἔγραψε συνέπεια· Πλησιφαῖ Σελήνην (καὶ πολὺ ἔγκαι-

ρως μάλιστα;) Γουλιέλμον Τέλλον (πολὺ ἐπιπήκη διὰ τὸ πάθημα σου· η Κίκη σὲ εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα· αἱ Ἀσκήσεις δεκταί;) Μεγεθέντιαν (καλῶς ήλθες;) Ὁλπιον τὸν Γριπέα (συγχεινόμενον ἀκόμη ἐπειδήδη τὸν ἀναγνώσως; τοῦ ὑπὲρ Πατρίδος;) Ἡλεκτρικὸν Φᾶς (τὸ ζλαβα διλα· η περὶ δὲς μὲ ἐρωτέος· η θεούντων τοῦ θεοῦ Φενδώνων;) Ἀερόπατορ (σὲ συγχαίρω διὰ τὴν ἐπιτύχιαν τὸν ἔπειτασθεν;) Γρυνιάρας (δόξα σοι· δὲ θεός πον σου ἐπέρασε τὸ δάκτυλον καὶ ἡμέραςε νὰ μου γράψῃ μὲ τὸ δεξιό· η Αγριάδα μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ἀνδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Καλλιτέχνιδα—η Χρονίκουν Κεφαλὴν μὲ τὸν Ανδριάν Βλαστούλουν, Φελέρην τὸν καὶ Λαμένην Εὐτυχίαν—η Στρογυπούλῃ λορευτρία μὲ τὸ Λιάρι τοῦ Ψηλορείτη, Βαρκούλαν τοῦ Φαλήρου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα—η Αράχυν μὲ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Χειμωνιάτικην Διακάδαν καὶ Νοσταλγὸν Ἐλληνα—τὸ Σενήριγμα τῆς Μητρὸς μὲ τὸν Κάρον τοῦ Βουνοῦ, Περσέα καὶ Μαθητραν Κ